

ina »Regn í Hiroshima«
óftir Tarjei Vesaas, ið
hann sjálvur hefur um-
sett.

Tað er vert at minna á,
hvussu ymiskir felags-
skapirnir eru, sum nú
hava tikið seg saman at
arbeiða fyrri friði: FÓLK
FYRI FRIÐI fyrireiðaði
kvöldsetuna saman við
Friu Føroyum, Føroya
Fólkaháskúla, Føroyskum
Sosialistum, Kvinnum fyrri
Friði, Sosialistiskum Ung-
mannafelag, Unga Tjó-
veldinum og Ungtemplar-
arasambandi Føroya.

Tað er ógjörlikt at
nevna øll, sum fram-
færdu ella lótu tilfar til
kvöldsetuna. Men nakað,
ið hugtók serliga nógv,
var umboðið fyrri Ung-
templarasamband Føroya,
ið steig fram og greiddi
frá, hvi hansara felags-
skapur arbeiðir fyrri friði.
IOGT er ein altjóða felags-
skapur, ið arbeiðir fyrri
rættvisi og menning. Tey
gera eitt arbeiði fyrri tey,
sum eru fátøk, svaltá, liva
í ófriði og angist.

Hann endaði við orðun-

Háskúlanæmingarnir framfærdu leikin, sum tey gjørdur herfyri, tá tey arbeiddu við evninum friður

um hjá Gandhi: Tað er
eingin vegur til frið —
friðurin er vegurin.

ri

Vit vilja frið

Tó ósamd viðhvørt
um lítið og lætt
tjakast um rangt og
rætt
vilja vit eitt nýtt
skeið
eina atomfria leið.

Tað ið vit kunnu
vit vilja gera
andstöðuna herða
bera fram skilagóð
orð
stöðgast má vitlesst
mørð.

Lat okkum savnast
oll vit smáu fólk
feykjast í stóran bólk
ei oyða okkara jørd
verjast má alt sum
gror.

Steinbjørn B.
Jacobsen

Framhald av síðu 13

á við sjálvboðnari arbeiðs-
megi.

Tað gamla spírið var illa
farið og gjørdi Anders An-
dersen eitt nýtt úr rust-
frum sáli, við tí gamla
sum fyrmynd.

Alt timburarbeiðið við
tilfari kostaði bert góðar
182 tús. kr. Várið eftir
varð eitt hús gjørt niðan
fyri kirkjugarðin til olju-
fyrirganga, sum hitaði luft-
ina, áðrenn hon í rørum
var leidd niðan í kirkjuna.
Eisini vórðu stólar gjørdir
uppi á loftinum, hampað
varð rúndan um, garður
laðaður, trappusteinar
gjørdur, og somuleiðis
varð eitt støðupláss til bil-
ar gjørt. Hesi arbeiði
gjørdur Carl og Edmund
eisini. John Rasmussen
gjørdi el-arbeiðið. Hita- og
ventilationsarbeiðið
gjørdi Demich, meðan
Svend Brimheim hevði
projekterað.

Tá alt arbeiðið var
liðugt, var kostnaðurin
komin upp á 392.954,81
kr. Tey, sum sótu í meinig-
heitsráðnum, vóru:
Elsbert Jacobsen, form.,
Henry Frederiksberg,
kassam., Marjun Poulsen,
Martha Johansen og
Martin Frederiksberg.

Kirkjutænarar

Kirkjutænararnir hava
óivað verið nógvir við
Sjóvar kirkju, men her
visir tað seg at vera tor-
ført at koma aftur í tíðina.

Hvussuleiðis tað hefur
verið við klokka, er nokk
so ógreitt, men tað er ym-
iskt, sum bendir á, at tað
er deknurin, ið hefur havt
hetta undir hond. Carl á
Flatutroð hefur sagt mæð
frá ymiskum viðvikjandi

Stranda bygd. Hann segði
millum annað, at tá Simun
á Høvdanum var deknur,
tá hevði hann við ringing-
ina at gera. Karl á Høvd-
anum, sonur Simun, fór
sum smádrongur ella hálv-
vaksin inn til Sjóvar at
ringja, og hann er føddur
1880-81. Ta einu ferðina,
teir skuldu á flot, kundi
Karl ikki koma við, tí
hann hevði lovað at ringt
fyri einum úr Skálabotni,
sum skuldi jarðast. Tá tað
verður siður at ringja 3
ferðir, tað má vera stutt
fyri aldarskiftið, sigur
Simun tað frá sær, og
hann røkir hetta starv til
hann doyir. Aftaná Jóan
Dávid kemur abbasonurin
við sama navni. Kortini
hefur Palli úti í Stovu
ringt eitt stutt tíðarbil
millum hesar báðar, og
helst eisini tá sonurin
Jóan Dávid hefur verið til
skipis. Jóan Dávid doyir
í mars mánaða 1977, og
tekur bróðurin Erhard við
sum klokkari og er hann
tað enn. Tann triðji bróð-
urin, Dánjal, hefur eisini
ringt, tá hinum hava bor-
ist frá.

Deknar

Tann fyrsti, sum eg veit
við vissu at hava verið
deknur, er Simun á Høvd-
anum. Nær hann hefur
tikið við hesum starvi,
veit eg tó ikki, men hann
kom út á Strendur at
handla millum 1872 og 74.
Hann er deknur til hann
doyr ár 1900. Frá 1900 til
1917 er Jógvan á Lag
deknur, eg haldi meg hava
hoyrt, at hann eisini var
deknur áðrenn Simun.

1917-18 er eingin fastur
deknur, men har lesa m. a.
Jógvan Poulsen, Jóhan í

Stovugerði og Jóhan úti á
Troð.

Í 1918 verður Jóhan
Poulsen deknur, og hetta
starv røkir hann í samfull
50 ár. Í 1968 fer hann frá,
og sonurin Hjalgrim Poul-
sen kemur í hansara stað,
og tað er hann enn.

Áðrir, sum hava røkt
deknastarvið, meðan Hjal-
grim og Jóhan Poulsen
hava verið burturstaddir,
eru Carl Andreassen á
Flatutroð, Edmund í
Garði, Jákup Kass, Petur

Joensen (Petur hjá
Niklasi), og Kristoffer
Nielsen í Selvindi.

Organistar

Fyrr varð sálmaðikin hjá
Kingo brúkt, men í 1912
fóru teir at brúka ta
nýggju sálmaðikina,
Psalmabog for Kirke og
Hjem. Árið eftir, í 1913,
kom tað fyrsta orglið.
Fyrsti organistur Mari-
anna uppi á Lag, seinni

gift við Kristiani út á
Troð. Hon hevði lært at
spæla út á prestagarð-
inum á Nesi. Systkini
Jákup, Chr. og Essan
spæla tó eisini. 1. jan.
1933 verður Chr. Høj set-
tur sum organistur við
Sjóvar kirkju, og røkir
hann hetta starv til 1976,
tá Amundur Berthelsen
tekur við.

Tá Chr. Høj og Amund-
ur Berthelsen hava verið
burturstaddir, hava Sand-
ur Danielsen, Edm. í Garði

og Svend Petersen spælt.

Fyrsta orglið kom sum
sagt í 1913. Í 1954 verður
eitt nýtt keypt, og tað
gamla verður selt til Jonu
Johansen úti á Troð.

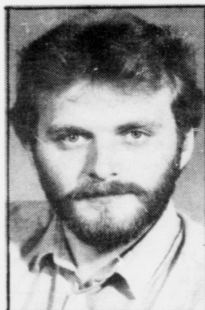
7. mars 1976 verður eitt
nýtt pipuorgul tikið í
nýtslu. Tað er Verland Jo-
hansen, sum hefur gjørt
tað, og kostaði tað
106.000 kr.

Tað gamla orglið fór til
Fugloyar.

Tað er so lætt at vera høgravendur!

sigur Hallstein Sigurðsson, valevni javnaðarfloksins í Suðurstreymoy

Samrøða við Hallstein

Síðalurin hefur aftur
havt samrøðu við Hall-
stein, valevni SUs.

Hvat helur tú um ta
stóru høgravendingina,
sum er farin fram hesa
seinastu tíðina?

— At vera høgravendur
er alt tann lættasti mátin
at vera politiskt »sann-
færdur« uppi.

Tað er bert at lura eftir,
hvat teir »royndu« og
»beturvítandi« siga. Og at
lata alla ábyrgd upp í
hendurnar á teimum. Tað
er bara at finna sær ein
leiðara, sum sigur tær,
hvat tú skalt halda og
gevir tær orðar, sum tú
gert eftir — uttan at
spyrja hvi.

Meðan teir »stóru«
fyrst og fremst gera ar-
beiðið fyrri sína egnu skuld.

Egoisma

— Men teir siga jú eisini,
teir vilja gera tað besta
fyri samfelagið?

— Tá teir tosa um sam-
felagið, tosa teir ikki um
oll.æ

Tann høgravenda de-
finitionin upp á ein sam-
felagsborgara hefur jú al-
tið verið: Ein, sum eigur.

T.v.s. at tey loag-
lentu, gomul, sjúk og
onnur, sum ikki framman-
undan eru væl fyrri, als
ikki eru iroknað teirra
»samfelag«. Tað samfel-
ag, sum teir vilja arbeiða
fyri, er samansett av teim-
um sjálvum og teirra vin-
um og kenningum.

Hetta er tað, sum við
øðrum orðum verður rópt
EGOISMA.

»Hol« í lógirnar

Hallstein sigur viðari:

— Í grundini er tað
skeivt at siga, at tann
vanligi høgravendi arbeið-
ir fyrri tí, hann trýr uppi.
Tað snýr seg bara um at
lata, geva »stóru« alt.

Tað snýr seg um at gera
»hol« í lógirnar, sum hesir
einstaklingar kunnu brúka
at ríka seg upp av. Hetta
gevir teimum millum
annað møguleika at sleppa
undan skatti, og annars
gera sum teimum lystir
best.

Men vit eiga at minn-
ast, at tá teir gera soleiðis,
so taka teir sær rættindi
frá almenninginum. Og tá
teir sleppa undan skatti,
so sleppa vit øll at gjalda
hann fyrri teir!

Framhald á síðu 23